

VERSTERKING DER STRIJDKRACHTEN

Indonesia oftewel de *TRI*. Begin juni '47 nu ging de Republikeinse regering over tot de vorming van één leger waarin alle *pemoeda*-groepen moesten worden ingevoegd: het Indonesische Nationale Leger, de *Tentara Nasional Indonesia* oftewel de *TNI*. Was dat alleen maar een administratieve reorganisatie? Zeker niet: de nieuwe naam onderstreepte dat de Republiek, geheel in afwijking van het akkoord van Linggadjati, zichzelf als 'Indonesië' beschouwde.

★

Nu het tweede complex: de versterking van de Nederlandse strijdkrachten.

Eerst de marine.

Wij maakten er al melding van dat van Mook haar eind januari '47 de opdracht had gegeven om de Republikeinse gebieden te blokkeren. Die blokkade was mogelijk doordat de marine met kleine en snelle eenheden was uitgebreid: korvetten, die goeddeels van Australië waren overgenomen. De onderzeeboten waren in de loop van '46 uit de Indische wateren teruggetrokken (de marineleiding had daar in januari toe besloten) en ook de kruiser 'Tromp' was naar Nederland teruggekeerd. Nadien beschikte Pinke, nu vice-admiraal, afgezien van de mijnenvegers, over vier torpedobootjagers (de 'Banckert', de 'Evertsen', de 'Piet Hein' en de 'Kortenaer'), acht korvetten en ca. dertig patrouilleboten. Het was moeilijk om al deze schepen te onderhouden (begin '47 was de capaciteit van het marine-etablisement te Soerabaja nog maar ruim een tiende van die van voor de Japanse bezetting) en ook de bevoorrading van het personeel met levensmiddelen leverde problemen op¹ maar de beschikbare eenhe-

¹ In maart '47 deelde admiraal Pinke in Den Haag in een vergadering van de Raad voor Militaire Aangelegenheden mee dat de marine in Indië zelf voor voldoende levensmiddelen moest zorgen. Ze had op Bali een eigen ploeg om groente te kopen, bezat op Celebes bij Malino een veekraal en een groentekwekerij en stuurde op dat eiland van tijd tot tijd een gewapend convooi naar een met Nederland samenwerkende sultan in het binnenland om over voldoende rijst te beschikken. 'Verder', aldus Pinke, 'moeten veel meer werkzaamheden met eigen personeel worden uitgevoerd dan vroeger, toen men veel inlandse krachten kon aantrekken. Thans durven de inlanders bij ons niet in dienst te treden.' (Raad voor Militaire Aangelegenheden: Notulen, 11 maart 1947, *NIB*, dl. VII, p. 736 e.v.).